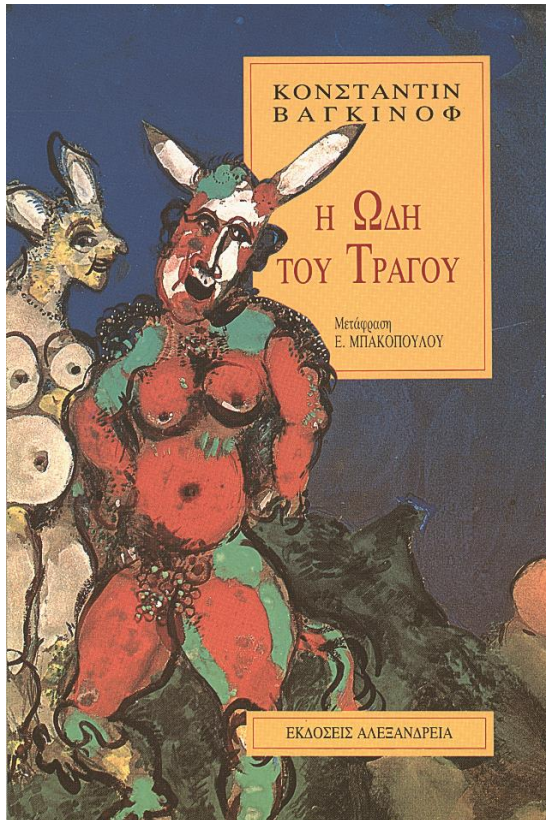

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Κωνσταντίν Βάγκινοφ

Η ΩΔΗ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥ

Εισαγωγικό σημείωμα, μετάφραση:
Ελένη Μπακοπούλου

ISBN 960-221-102-4 – σχήμα 21x14 – σελ. 223 – έκδοση
1995 – τιμή 12,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

...Πάνω σ' έναν χιονισμένο λόφο, πότε κρυμμένος μες στη χιονοθύελλα, πότε ξεπροβάλλοντας, στεκόταν ο άγνωστος ποιητής: πίσω του ερημιά. Έφυγαν όλοι εδώ και καιρό. Αυτός δεν έχει το δικαίωμα να εγκαταλείψει την πόλη. Ας τρέχουν οι άλλοι, ας πέφτει θανατικό, αυτός θα μείνει και θα διαφυλάξει το ιερό του Απόλλωνα. Γύρω του βλέπει να σχηματίζεται ένας εναέριος ναός από χιόνι κι ο ίδιος να στέκεται πάνω σ' ένα χάσμα, στο κενό.

Πετρούπολη, στην ταραγμένη δεκαετία του '20: ένας γλωσσολόγος που τις λευκές νύχτες συγγράφει την Ιεραρχία των σκέψεων, ένας άγνωστος ποιητής, ένας συλλέκτης αντικειμένων κιτς, μια παρέα ανήσυχων νεαρών που ερωτεύονται, μεθούν, συζητούν, γεύονται τα κατακάθια της μαγικής τους πόλης κι αναλώνονται πασχίζοντας να διασώσουν την Τέχνη που χάνεται.

Στην ιστορική ρωσική δεκαετία του '20, πριν από τον περιορισμό της ελεύθερης σκέψης και δημιουργίας και την επιβολή του σοσιαλιστικού ρεαλισμού, είχαν προλάβει να εκδηλωθούν

πνευματικά και καλλιτεχνικά ρεύματα και να πραγματοποιηθούν έργα που στη συνέχεια αποσιωπήθηκαν και μόλις τα τελευταία χρόνια παρουσιάζονται πάλι στο ευρύτερο κοινό.

Ο Βάγκινοφ είναι ένας από τους εκπροσώπους της πειραματικής τέχνης και της τέχνης του γκροτέσκο, που στη Ρωσία εκφράστηκε, μεταξύ άλλων, από τους Μπουλγκάκοφ, Ζόσενκο και Λουντς. Μετά το θάνατό του τα έργα του χαρακτηρίστηκαν προκλητικά και ελιτίστικα και αποσύρθηκαν εντελώς από την κυκλοφορία ως το 1989.

Η Ωδή του τράγου είναι ένα μυθιστόρημα για τη διάνοηση της Πετρούπολης, για τη δυσκολία μιας μερίδας της να προσαρμοστεί στις μετεπαναστατικές συνθήκες, για την αυταπάτη της ότι διασώζει τα ιδεώδη του ουμανισμού και την παλιά κουλτούρα, και για το τραγικό τίμημα αυτής της αυταπάτης: το συμβιβασμό και τον υλικό κομπορμισμό, τη δυστυχία και κάποτε την αυτοκτονία.

Ο **Κωνσταντίν Κωνσταντίνοβιτ Βαγκενγκέιμ ή Βαγκίνοφ** γεννήθηκε το 1899 στην Αγία Πετρούπολη. Στη σύντομη ζωή του αναδείχθηκε σε έναν από τους σημαντικότερους Ρώσους εκπροσώπους της πειραματικής τέχνης και της τέχνης του γκροτέσκο, μαζί με τον Μπουλγκάκοφ και τον Λουντς. Στο έργο του κατόρθωσε να αποτυπώσει την ατμόσφαιρα της ζωής, τους προβληματισμούς και την αγωνία μιας μεγάλης μερίδας των διανοούμενων κατά τη δεκαετία του 1920. Έχοντας σπουδάσει ιστορία και μεθοδολογία της τέχνης και της λογοτεχνίας, ο Βαγκίνοφ άφησε έργα που περιστρέφονται γύρω από σχετικά θέματα. Απαγορευμένα στην πατρίδα του από τα μέσα της δεκαετίας του '30, τα βιβλία του άρχισαν να κυκλοφορούν και πάλι μετά το 1989, ενώ στο μεταξύ είχαν εκδοθεί με επιτυχία στη Δύση. Πέθανε το 1934. Έργα του είναι: *Ταξίδι στο χάος* (1921), *Το μοναστήρι του Κυρίου μας του Απόλλωνα* (1922), *Το άστρο της Βηθλεέμ* (1929), *Η ωδή του τράγου* (1925), *Χορωδία σατύρων* (1927), *Έργα και ημέρες του Σβιστόνοφ* (1929), *Μπαμποτσάντα* (1931). Επίσης, πριν το θάνατό του είχε ξεκινήσει να γράφει το μυθιστόρημα *Αρπαγονιάννα* που έμεινε ημιτελές, καθώς και ένα μυθιστόρημα για την επανάσταση του 1905, το οποίο κατασχέθηκε από τις Αρχές.